

ธรรมนูญโรงเรียนว่าด้วยการปกครองนักเรียน

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

โรงเรียนพานพิเศษพิทยา

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

มาร์ชพานพิศษพิทยา

พวกเราเหล่าชมพู-ฟ้า
สมัครสมานสามัคคีไม่เสื่อมคลาย
เทิดองค์พ่อขุนเม็งราย
รวบรวมนแคว้นล้านนาเรา
งาม ชมพูฟ้างาม
เรารักศักดิ์ศรีและมีวินัย
ใจเราน้อมยึดมั่น
ให้ลือทั่วแดนทั่วแคว้นล้านนา

พานพิศษพิทยาเชียงราย
ใจกายเราใฝ่รักดี
เรายึดมั่นไว้ในดวงชีวี
ทุกชีวีรำลึกคุณตลอดไป
ทุกผู้ทุกนาม พานพิศษร่วมใจ
การเรียนรู้ก้าวไกลพัฒนา
ชาติศาสน์ธรรมและองค์กษัตรา
พานพิศษพิทยาเราดี

คำนำ

ธรรมนูญโรงเรียนว่าด้วยการปกครองนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ของโรงเรียนพานพิเศษพิทยา จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ใช้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบและแนวปฏิบัติ ตลอดจนข้อมูลต่างๆ ของโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองจะต้องทราบ รายละเอียดในเรื่องราวต่างๆ ของโรงเรียน

การเข้าเป็นนักเรียนในสถานศึกษา นักเรียนจะต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด สำหรับผู้ปกครองจำเป็นต้องทราบรายละเอียดของระเบียบด้วย เพราะจะได้ช่วยควบคุมดูแลนักเรียนให้ประพฤติตนตามธรรมนูญโรงเรียน

ดังนั้น โรงเรียนพานพิเศษพิทยา จึงได้จัดทำธรรมนูญโรงเรียนว่าด้วยการปกครองนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาทำความเข้าใจตรงกัน โรงเรียนพานพิเศษพิทยาขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายทุกฝ่าย ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ รายละเอียดสำหรับการจัดทำธรรมนูญโรงเรียนว่าด้วยการปกครองนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ครั้งนี้จนประสบความสำเร็จด้วยดีและหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ธรรมนูญโรงเรียนว่าด้วยการปกครองนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เล่มนี้จะอำนวยประโยชน์แก่นักเรียนที่จะเข้าศึกษาหรือกำลังศึกษาเล่าเรียนในการปฏิบัติตนเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมต่อไป

นายกานตเชษฐ์ ถาคำ

ผู้อำนวยการโรงเรียนพานพิเศษพิทยา

เมษายน ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
ประกาศโรงเรียนพานพิเศษพิทยา	๑
หมวดที่ ๑ ว่าด้วยการแต่งกาย	๒
หมวดที่ ๒ ว่าด้วยการลงโทษและการเพิ่มคะแนนความประพฤติ	๘
- ธรรมนูญโรงเรียนพานพิเศษพิทยา ว่าด้วยการควบคุมความประพฤติ การลงโทษ การตัดและการเพิ่มคะแนนความประพฤตินักเรียน พ.ศ.๒๕๖๔	๑๔
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘	๑๕
- กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒	๑๗
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการไว้ทรงผมของนักเรียน พ.ศ.๒๕๖๓	๑๙
- พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ.๒๕๕๘	๒๑
- พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในวัยรุ่น พ.ศ.๒๕๕๙	๓๐
แนวปฏิบัติในการขออนุญาตออกนอกโรงเรียน	๓๘
แนวปฏิบัติในการใช้โรงอาหาร	๓๘
แนวปฏิบัติในการใช้ห้องสมุด	๓๙
แนวปฏิบัติในการเข้าแถวเคารพธงชาติ	๔๐
ข้อตกลงเกี่ยวกับการชดใช้ค่าเสียหายจากการทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน	๔๐
หมวดที่ ๓ ความชอบและการลงโทษนักเรียนของโรงเรียนพานพิเศษพิทยา	๔๐
หมวดที่ ๔ ว่าด้วยการแสดงความเคารพ	๔๒
หมวดที่ ๕ ว่าด้วยการเข้าแถวเคารพธงชาติและการเดินแถว	๔๓
หมวดที่ ๖ ว่าด้วยการใช้ยานพาหนะในโรงเรียน	๔๓
หมวดที่ ๗ ว่าด้วยการเข้าออกบริเวณโรงเรียน	๔๔
หมวดที่ ๘ ว่าด้วยการมาสาย การลา	๔๔
ตัวอย่างการปักชื่อและเครื่องหมายที่เสื้อของนักเรียนระดับต่าง ๆ	๔๕

**ประกาศโรงเรียนพานพิเศษพิทยา
เกี่ยวกับธรรมนูญโรงเรียนพานพิเศษพิทยาว่าด้วยการปกครองนักเรียน พ.ศ.๒๕๖๔**

เนื่องจากนักเรียนเป็นเยาวชนผู้มีความเจริญงอกงาม ด้านความรู้ความคิด คุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนพานพิเศษพิทยา มีเป้าหมายที่จะส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนให้เคร่งครัดยิ่งขึ้น มีความยับยั้งชั่งใจในการที่จะไม่ประพฤติผิดและส่งเสริมในทางที่ถูกที่ควร โดยให้นักเรียนมีความรัก ความสามัคคี มีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๕๖ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนละเมิดนักเรียน ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งได้วางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อที่ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบว่าด้วยการปกครองนักเรียนโรงเรียนพานพิเศษพิทยา

ข้อที่ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้ได้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ข้อที่ ๓ ให้ยกเลิกบรรดาระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อที่ ๔ ในระเบียบว่าด้วยการปกครองนักเรียนโรงเรียนพานพิเศษพิทยา พ.ศ.๒๕๔๙

"โรงเรียน" หมายความว่า โรงเรียนพานพิเศษพิทยา

"หัวหน้าสถานศึกษา" หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนพานพิเศษพิทยาหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าสถานศึกษา

"รองผู้อำนวยการ" หมายความว่า รองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักเรียน

"หัวหน้าระดับชั้น" หมายความว่า ครูที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งโรงเรียนปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าระดับชั้น

"นักเรียน" หมายความว่า นักเรียนโรงเรียนพานพิเศษพิทยา

"ผู้ปกครอง" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียนไว้ในครอบครองหรืออุปการะเลี้ยงดูบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย

"ครู" หมายความว่า ครูโรงเรียนพานพิเศษพิทยา

"การแต่งกาย" หมายความว่า ทรงผมหรือส่วนอื่นๆของร่างกายด้วย

"การลงโทษ" หมายถึง การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิด หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนหรือกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อสั่งสอนให้มีความประพฤติดีหรือเซ็ดหลาบ

ข้อที่ ๕ ให้รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นผู้รักษาการแทนให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ตลอดจนพิจารณาตัดสินลงโทษอันเกิดจากความผิดพลาดที่ไม่ได้ระบุไว้ในระเบียบนี้ให้ เป็นไปด้วยความยุติธรรมและสร้างสรรค์หรือรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนจะมอบ อำนาจให้มีผู้รักษาระเบียบนี้แทนเป็นเรื่อง ๆ หรือกรณีไปก็ได้

หมวดที่ ๑ **ว่าด้วยการแต่งกาย**

ข้อที่ ๖ การแต่งกาย นักเรียนสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับวัยและสภาพผู้ สวมใส่ ถูกต้องตามกาลเทศะ โดยพึงละเว้นไม่ใส่เสื้อผ้าที่ราคาแพงเกินควร นักเรียนต้องแต่งกายให้ เป็นไปตามระเบียบที่โรงเรียนได้เลือกแล้วว่าเหมาะสมและประหยัดเวลา ดังนี้

การแต่งกายนักเรียนชาย

๖.๑ กางเกง (ใช้ผ้าสีทึบ สำหรับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และสีดำสำหรับ กางเกงนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย) ตัดกางเกงแบบไทย หัวกางเกงพอดีกับเอว มีหูสำหรับ สอดใส่เข็มขัด ๕ หู มีก้นด้านหลังข้างละ ๕ กีบ เมื่อยืนตรงขากางเกงสั้นเพียงเหนือเข้าพันลูกสะบ้า ประมาณ ๕ เซนติเมตร ส่วนกว้างของขากางเกง มีความกว้างห่างจากขาตั้งแต่ ๘ - ๑๒ เซนติเมตร และขนาดของเข้าปลายพับชายเข้าข้างในกว้าง ๕ เซนติเมตร กางเกงต้องผ่าตรงส่วนหน้า ติดกระดุม หรือซิปมีกระเป๋าด้านแนวตะเข็บข้าง ๆ ๑ กระเป๋า เวลาสวมกางเกงให้พับชายเสื้อไว้ให้เรียบร้อย และ ขอบกางเกงไม่ต่ำกว่าสะดือ

๖.๒ เสื้อ ใช้ผ้าสีขาวเกลี้ยงไม่บางเกินควร ตัดปกใช้ตอกตั้งผ่าอกตลอด ซาบที่อกเสื้อกว้าง ๕ เซนติเมตร ใช้กระดุมสีขาวกลม เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑ เซนติเมตร แขนสั้นเพียงเหนือศอก มี กระเป๋าติดแนวอกด้านซ้าย ๑ กระเป๋า ขนาด ๘-๑๒ เซนติเมตร และลึกตั้งแต่ ๑๐-๑๕ เซนติเมตร พอเหมาะกับขนาดของเสื้อ ให้ปักอักษร พ.พ.ย. แบบตัวพิมพ์ธรรมดาด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงิน ขนาด ๑.๕ เซนติเมตร เหนืออกด้านขวา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้ปักระดับชั้นและห้อง ด้วย ด้ายหรือไหมสีน้ำเงิน โดยปักด้านล่าง ชื่อ-สกุล และด้านล่างอักษร พ.พ.ย ให้ปักเลขประจำตัว ส่วน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ปักชื่อ-สกุล ตัวอักษรขนาด ๑.๕ เซนติเมตร เหนือกระเป๋าสีเสื้อ หน้าอกด้านซ้าย (ส่วนเลขประจำตัวปักเหมือน ม.ต้น)

๖.๓ เข็มขัด และหัวเข็มขัด ม.ต้น ใช้เข็มขัดหนัง สีน้ำตาลสำหรับ ใช้หัวเข็มขัดลูกเสือ ม. ปลาย ใช้เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร ความยาวตามขนาดนักเรียน หัวเข็มขัดเป็นรูป สี่เหลี่ยมมุมมน มีตราสัญลักษณ์ของโรงเรียน สำหรับสอดปลายเข็มขัด โดยสอดเข้าที่หูกางเกง

๖.๔ เข็มกลัด (สำหรับ ม. ปลาย) เข็มกลัดตราสัญลักษณ์ของโรงเรียน ให้กลัดเหนืออักษร พ.พ.ย. ประมาณ ๑ เซนติเมตร ไม่ขีดหรือทับอักษร พ.พ.ย.

๖.๕ รองเท้า ม. ต้นใช้รองเท้าหุ้มส้นชนิดผูก หนัง หรือผ้าใบสีน้ำตาลไม่มีลวดลาย

ม. ปลายใช้รองเท้าหุ้มส้นชนิดผูก หนัง หรือผ้าใบสีดำไม่มีลวดลาย

ถุงเท้า ม. ต้นใช้ถุงเท้าสีน้ำตาล ไม่มีลวดลาย ความยาวไม่เกินครึ่งน่อง ห้ามใช้

ถุงเท้าลูกเสือกับเรื่องแบบนักเรียนสำหรับชุดลูกเสือใช้ถุงเท้าลูกเสือก่อนที่โรงเรียนกำหนด

ม. ปลาย ใช้ถุงเท้าสีขาว เวลาสวมใส่ สูงจากขอบรองเท้าประมาณ ๘-๑๐ ซม.
ห้ามใช้ถุงเท้าสั้นแคตาคุ่ม

๖.๖ ทรงผมนักเรียนชาย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ไว้ทรงผมนักเรียน ด้านข้างและด้านหลังยาวไม่เลยตีนผม และ ด้านหน้ายาวไม่เกิน ๕ ซม.
ห้ามไว้หนวดเครา หรือใส่ครีมแต่งผมทุกชนิดห้ามไว้ผมรองทรง เมื่ออยู่ในเครื่องแบบนักเรียน ห้ามใส่
ครีมแต่งผม หรือสวมหมวกในเครื่องแบบนักเรียน ในบริเวณโรงเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ให้ไว้ผมรองทรงสูง ด้านข้างสั้นจนถึงระดับใบหูด้านบน ด้านหน้ายาวไม่เกิน ๗ ซม. ผมบนไม่
ยาวจนดูหนาและห้ามแสกกลาง ไว้จอน ไว้หนวดเครา ย้อมหรือกัดสีผม ทาน้ำมัน เยล ฉีดสเปรย์ผม
หรือสวมหมวกในเครื่องแบบนักเรียน ในบริเวณโรงเรียน

การแต่งกายนักเรียนหญิง

๖.๗ กระโปรง (ใช้ผ้าสีกรมท่าสำหรับ ม.ต้น สีดำ สำหรับ ม. ปลาย) ไม่มีลวดลายด้านหน้า
และด้านหลังพับเป็นก๊อบ ๒ ซีก ซีกละ ๓ ก๊อบหันก๊อบออกด้านนอก เย็บทั้งสองก๊อบขอบล่างลงมา
๖- ๑๒ เซนติเมตร เว้นระยะตรงกลางพอสมควร กระโปรงยาวคลุมเข่าไม่เกิน ๕ เซนติเมตร

๖.๘ เสื้อ ระดับ ม.ต้น ใช้ผ้าสีขาวเกลี้ยงไม่บางเกินไป เป็นคอในตัว (คอปกทหารเรือ) ลีอกพอ
ให้สวมศีรษะได้สะดวก สาบตลบเข้าข้างใน ส่วนบนของไหล่ให้ใหญ่ พอแบะคอแล้วไม่เห็นตะเข็บ
ตะเข็บข้างในมีปกขนาด ๑๐ เซนติเมตร ใช้ผ้า ๒ ชั้น ความยาวของเสื้อวัดจากข้อมือ เมื่อยืนตรงห่าง
จากข้อมือระยะตั้งแต่ ๑๐-๑๕ เซนติเมตร ชายของเสื้อด้านล่างซิดกระเป๋ากว้าง ๕-๘ เซนติเมตร
ยาว ๘-๑๐ เซนติเมตร ตามส่วนขนาดของตัวเสื้อ ปากกระเป๋ากว้างไม่เกิน ๓ เซนติเมตร
จำนวน ๑ ใบ ผูกด้วยโบว์สีกรมท่าและปักอักษร พ.พ.ย. แบบที่โรงเรียนกำหนดด้วยด้ายหรือไหมสี
น้ำเงินแก่ขนาด ๑.๕ เซนติเมตร เหนือแนวหน้าอกด้านขวา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
และด้านล่างอักษร พ พ ย. ให้ปักเลขประจำตัวด้านซ้ายให้ปัก ชื่อ-สกุล และชั้นเรียนโดยปักด้านล่าง
ชื่อ- สกุล

๖.๙ เสื้อ ระดับ ม. ปลาย ใช้ผ้าขาวเกลี้ยงไม่บางเกินไป ควร ตัดแบบคอเชิ้ต ผ่าอกตลอด
สาบเสื้อที่อกเสื้อกว้าง ๓ เซนติเมตร ไม่ขอดเอว หรือรัดรูปจนเกินไป และให้สวมเสื้อทับสีขาวทับเสื้อ
ชั้นใน ที่อกเสื้อทำเป็นสาบตลบเข้าข้างในกว้าง ๓ ซม. มีกระตุ้มแบบกลมสีขาว ๔ เม็ด
เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒ ซม. แขนยาวเพียงเหนือศอก ๕ - ๗ ซม. ปลายแขนจีบมีจีบข้างละ ๖ จีบ ตันแขน
ไม่มีจีบหรือรูด ปลายแขนประกบด้วยผ้า ๒ ชั้น กว้าง ๓ ซม. ที่หน้าอกด้านหน้าด้านขวาปักอักษรและ
ด้านล่างอักษร พ.พ.ย. ให้ปักเลขประจำตัว ด้านซ้ายให้ปัก ชื่อ-สกุล และชั้นเรียน

๖.๑๐ เข็มขัด และหัวเข็มขัด (สำหรับ ม. ปลาย) ใช้หนังสีดำกว้าง ๓ เซนติเมตร ความยาว
ตามส่วนขนาดของนักเรียนหัวรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัดสีดำ หัวเข็มขัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมมุมมนมี
ตราสัญลักษณ์ของโรงเรียน สำหรับสอดปลายเข็มขัด ไม่คาดหลวมหรือคาดต่ำกว่าสะดือ

๖.๑๑ เข็มกลัด (สำหรับ ม.ปลาย) เข็มกลัดตราสัญลักษณ์ของโรงเรียน เหนืออักษร
พ.พ.ย. ประมาณ ๑ เซนติเมตร ไม่ขีดหรือทับอักษร พ.พ.ย.

๖.๑๒ รองเท้า ใช้แบบหุ้มส้นหัวมนชนิดมีสายรัดหลังเท้า แบบหนังสีดำไม่มีลวดลาย ส้นสูง
ไม่เกิน ๓ เซนติเมตร

ถุงเท้า ใช้แบบสั้นสีขาว ไม่มีลวดลาย ไม่หนาหรือบางเกินไปพับขอบ ๒ ครั้ง ห้ามใช้ถุงเท้าสั้นแค่ตาตุ่ม

๖.๑๓ ทรงผมนักเรียนหญิง

มัธยมศึกษาตอนต้น

๖.๑๓.๑ ให้ตัดผมโดยให้ปลายผมเสมอกัน ยาวลงมาใต้ตั้งหูยาวไม่เกิน ๑ นิ้ว ไม่ตัดไม่ซอย ไม่สไลด์ผม ไม่โกนผม หรือย้อมสีผม ไม่ใช่หวีสับ นอกจากก๊ีบดำ

๖.๑๓.๒ ห้ามใส่น้ำมัน หรือเครื่องสำอางทุกชนิด

๖.๑๓.๓ กรณี มัธยมศึกษาตอนต้นที่จะไว้ผมยาว ให้ผู้ปกครองขออนุญาตฝ่ายกิจการนักเรียน โดยให้มัดรวบไว้ด้านหลังผูกด้วยโบว์สีดำ และสีกกรมทำเท่านั้น

๖.๑๓.๔ ห้ามทำทรงผมแปลกๆ เช่น ถักเปียหลายไว้ยาวคล้ายหางเต่า ซอยผมย้อมหรือกัดสีผม หรือไว้ผมแบบอื่น ๆ

มัธยมศึกษาตอนปลาย

๖.๑๓.๕ ความยาวจรดปกเสื้อพอดี ถ้ายาวเกินกว่านี้ให้รวบ

๖.๑๓.๖ ผมปล่อยตามธรรมชาติ ไม่ตัด ไม่ซอย ไม่สไลด์ผม ไม่โกนผม เป่าผม ห้ามทำทรงผมแปลกๆ เช่น ถักเปียหลายอันไว้ยาวคล้ายหางเต่าหรือทำทรงผมผิดไปจากทรงนักเรียนโดยเด็ดขาด

๖.๑๓.๗ ห้ามใส่น้ำมัน หรือเครื่องสำอางทุกชนิด

๖.๑๓.๘ โดยให้มัดรวบไว้ด้านหลังผูกด้วยโบว์สีดำ และสีกกรมทำเท่านั้น ห้ามใช้โบว์สำเร็จรูป หรือใช้สายรัดผ้าหรือกำมะหยี่ทุกสี

ข้อ ๗ ข้อห้ามในการแต่งกาย

๗.๑ ไม่ใช่เครื่องประดับที่มีราคาแพง เช่น สร้อยคอ แหวน กำไล สร้อยข้อมือ ยกเว้นนาฬิกาข้อมือและใช้ที่สุภาพ

๗.๒ ไม่อนุญาตให้ตัดผม ซอยผม ย้อมผม

๗.๓ ไม่อนุญาตให้ทาเล็บ ทาหน้า เขียนคิ้ว ใช้ขนตาปลอม ใช้เครื่องสำอาง เล็บให้ตัดสั้นและรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

๗.๔ แต่งกายให้สุภาพ สะอาด และไม่ควรรใช้เครื่องแต่งกายที่มีราคาแพงจนเกินไป

ข้อ ๘ การแต่งกายชุดพลศึกษา

๘.๑ ระดับ ม.ต้นชาย

๘.๑.๑ เสื้อ คอโบลีสีชมพู ที่มีตราโรงเรียน ปักชื่อ -สกุล ด้านขวาด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงิน

๘.๑.๒ กางเกงวอร์มของโรงเรียนเท่านั้น

๘.๑.๓ ถุงเท้าสีน้ำตาลไม่มีลวดลายความยาวไม่เกินครึ่งน่อง

๘.๑.๔ รองเท้าผ้าใบสีน้ำตาลหรือสีขาวไม่มีลวดลาย

๘.๒ ระดับ ม.ต้นหญิง

๘.๒.๑ โบลีสีชมพู ที่มีตราโรงเรียนปักชื่อ-สกุล ด้านขวา ด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงิน

๘.๒.๒ กางเกงวอร์มของโรงเรียนเท่านั้น

๘.๒.๓ ถุงเท้าสีขาว ไม่มีลวดลาย ไม่หนาหรือบางเกินไปพับขอบ ๒ ครั้ง ห้ามใช้ถุงเท้าสั้นแค่ตาตุ่ม

๘.๒.๔ รองเท้าผ้าใบสีขาว ไม่มีลวดลาย

๘.๓ ระดับ ม.ปลายชายและหญิง

๘.๓.๑ เสื้อคอโพลีเอสเตอร์ที่มีตราโรงเรียนปักชื่อ-สกุล ด้านขวา ด้วยด้ายหรือไหมสี
น้ำเงิน

๘.๓.๒ กางเกงวอร์มของโรงเรียนเท่านั้น

๘.๓.๓ ถุงเท้าสีขาว ไม่มีลวดลาย สูงจากขอบรองเท้าประมาณ ๘ - ๑๐ ซม. ห้ามใช้
ถุงเท้าสั้นแค่ตาตุ่ม

๘.๓.๔ รองเท้าผ้าใบสีขาวสำหรับนักเรียนหญิง และรองเท้าผ้าใบสีขาวหรือสีดำ
สำหรับนักเรียนชายไม่มีลวดลาย

หมายเหตุ การแต่งกายชุดพลศึกษาทางโรงเรียนให้แต่งได้เฉพาะวันที่มีวิชาพลศึกษาเท่านั้น
ยกเว้นวันที่ได้รับอนุญาตจากทางโรงเรียน ห้ามใช้ชุดพลศึกษาของโรงเรียนอื่นโดยเด็ดขาด

๘.๔ โอกาสที่จะแต่งเครื่องแบบนักเรียน

๘.๔.๑ เมื่อมาโรงเรียนตามปกติ หรือมาติดต่อกับทางโรงเรียนทุกกรณี ผู้ใด
ฝ่าฝืนจะไม่อนุญาตให้ติดต่อราชการ(เว้นแต่จะมีการยกเว้นเป็นกรณีพิเศษเป็นคราว ๆ ไป)

๘.๔.๒ ไปงานพิธีต่าง ๆ

๘.๔.๓ ไปในสาธารณสถาน หรือในที่ประชุม

๘.๕ วันพุธ แต่งกายเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และกิจกรรมรักษาดินแดน
(เครื่องแบบชุดฝึก นศท.)

๘.๖ วันพฤหัสบดี แต่งกายชุดสีของโรงเรียนประจำคณะสีของห้องตนเองเท่านั้น

๘.๗ วันศุกร์ แต่งเครื่องแบบชุดพื้นเมือง

เครื่องใช้ประจำตัวนักเรียน

กระเป๋านักเรียน ให้ใช้กระเป๋าตามแบบที่โรงเรียนกำหนดเท่านั้น ห้ามเขียนข้อความ
หรือประดับวัตถุใดๆที่กระเป๋า

สมุด ให้ใช้สมุดตามแบบที่ทางโรงเรียนกำหนดเท่านั้น

นาฬิกาข้อมือ อนุญาตให้ใช้เพื่อประโยชน์ในการดูเวลา ไม่ใช่เป็นเครื่องประดับ
รูปแบบต้องสุภาพขนาดและราคาเหมาะสม สายโลหะหรือหนังสีดำ, สีน้ำตาลเท่านั้น

สร้อยคอ อนุญาตให้สวมสร้อยคอเพื่อนแขนพระบูชา โดยใช้สร้อยเงินหรือ สแตน
เลส ขนาดเล็กรูปแบบตามความเหมาะสม สวมเสื้อทับมิดชิดทั้งสายสร้อยและพระบูชา ห้ามใช้เชือก
ถักลูกประคำ หรือสร้อยคอทองคำ นาก หรือสร้อยสามกษัตริย์

แหวน ห้ามสวมแหวนใด ๆ ทั้งสิ้น

แว่นตา อนุญาตให้ใช้เฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องสายตา มีขนาดเล็กรูปแบบสุภาพ
โทรศัพท์มือถือ ห้ามนำโทรศัพท์มือถือมาโรงเรียน ถ้าฝ่าฝืน แล้วเกิดการสูญหาย
ทางโรงเรียนจะไม่รับผิดชอบ

อื่นๆ เครื่องประดับของมีค่าอื่นๆ และของใช้ที่ไม่จำเป็นเช่น กำไล เครื่องประดับทุก
ชนิด หวีสับ วิหุกุ ขาวด์เบาร์ท์ กล้องถ่ายรูป ฯลฯ ห้ามนำมาใช้ หากมีความจำเป็นต้องใช้เป็นครั้งคราว

เพื่อประกอบการเรียนการจัดกิจกรรม ต้องขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนหรือฝ่ายกิจการนักเรียนก่อนและต้องดูแลรักษา หากชำรุดหรือสูญหายโรงเรียนจะไม่รับผิดชอบ

ระเบียบว่าด้วยการมาสาย

การมาโรงเรียนสายถือเป็นความผิดอย่างหนึ่งของนักเรียน จุดประสงค์ที่โรงเรียนต้องกำหนดให้นักเรียนได้มาโรงเรียนตรงเวลาที่กำหนดคือ

๑. ฝึกหัดความเป็นผู้เคารพกฎระเบียบและกติกาของสังคม

๒. ฝึกหัดความเป็นคนตรงต่อเวลา

๓. เพื่อรับฟังคำชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อตัวนักเรียน ซึ่งทางโรงเรียนจะแจ้งให้ทราบโดยแจ้งรวมๆ กันทั้งโรงเรียน เพื่อให้ทราบและได้ปฏิบัติร่วมกัน จะนั้นถ้านักเรียนมาสายก็ขาดโอกาสที่จะได้รับทราบเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้สามารถปฏิบัติผิดแผนกแตกต่างไปจากนักเรียนคนอื่น ๆ

สิ่งเหล่านี้ล้วนไม่เป็นผลดีใด ๆ ต่อนักเรียนเลยในการมาสาย ครูที่ปรึกษาควรตักเตือนนักเรียนและแจ้งถึงเหตุผลเสียหายของการมาสาย ให้นักเรียนทราบอยู่เสมอ นักเรียนที่มาสายจะถูกตัดคะแนนความประพฤติครั้งละ ๕ คะแนน

การมาสาย นักเรียนที่ถือว่ามาโรงเรียนสาย หมายถึง มาร่วมเข้าแถวเคารพธงชาติกับเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน หลังเชิญธงชาติขึ้นสู่เสาธงแล้ว หรือมาโรงเรียนช้ากว่าเวลา ๐๘.๑๐ น. โดยประมาณ นักเรียนที่มาสายในตอนเช้าทุกคนต้องเข้าแถวเคารพธงชาติ ยกเว้นผู้ได้รับอนุญาตเฉพาะราย ที่มีหน้าที่ช่วยเหลือครู อาจารย์ ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการเฉพาะ ผู้ที่ไม่เข้าแถวในตอนเช้าหรือตอนที่มีการเรียกแถวถือว่าหลบหนีแถว ถ้าเป็นตอนเช้าก่อนเข้าแถวจะถือว่าเป็นความผิด ๒ ประการคือ มาสายหลบหนีแถว

หมายเหตุ กรณีที่มาสายและไม่ถือว่าเป็นความผิดโรงเรียนจะถือเอาเฉพาะกรณีที่นักเรียนมีเหตุผลความจำเป็นจริง ๆ ที่นำมาให้ต้องมาสาย เช่น ในกรณีที่ผู้ปกครองใช้ไปทำธุระอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งหลีกเลี่ยงมิได้ ซึ่งกรณีเหล่านี้นักเรียนจะต้องมีจดหมายรับรองการมาสายจากผู้ปกครอง นักเรียนแสดงกับอาจารย์ จึงจะถือว่ามีความผิดแต่มีจดหมายรับรองของผู้ปกครอง มิฉะนั้นจะถือสิทธิ์ทำบ่อยครั้งหรือเป็นประจำ โรงเรียนจะพิจารณาอนุญาตให้ทำได้เฉพาะความจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น ในกรณีที่ผู้ปกครองต้องให้ให้นักเรียนทำเป็นประจำและทำให้นักเรียนต้องมาเรียนสาย ผู้ปกครองต้องมาพบทำสัญญากับทางผู้อำนวยการโรงเรียนเสียก่อน ถ้าผู้โรงเรียนพิจารณาอนุญาต จึงถือว่านักเรียนไม่มีความผิดฐานมาโรงเรียนสาย แต่อย่างไรก็ตามไม่สมควรอย่างยิ่งที่นักเรียนจะมาโรงเรียนสายไม่ว่าด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

การขออนุญาตมาสาย

นักเรียนที่มีภารกิจต้องช่วยครอบครัว หรือมีงานภารกิจอื่น ๆ ต้องมาโรงเรียนสาย ต้องปฏิบัติคือ

๑. ขอแบบบันทึกการขออนุญาตมาสายจากฝ่ายกิจการนักเรียน เพื่อพิจารณาผ่านคณะกรรมการ และเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียน

๒. เมื่อผ่านการพิจารณา นักเรียนจะต้องมีบัตรขออนุญาตมาสาย เป็นรายบุคคล

๓. หากนักเรียนนำบัตรขออนุญาตมาสายที่ไม่ใช่ทางโรงเรียนออกให้ ทางโรงเรียนจะยึดบัตรและตัดคะแนนความประพฤติ หรือพิจารณาโทษอีกครั้งหนึ่ง

ระเบียบว่าด้วยการขาดเรียน

๑. นักเรียนคนใดที่ไม่ได้มาโรงเรียนเพราะมีธุระหรือเจ็บป่วยต้องยื่นใบลาทางโรงเรียนทุกครั้ง
๒. การลาทุกครั้งต้องใช้แบบใบลาที่ทางโรงเรียนกำหนดขึ้น (นักเรียนขอลาได้ที่ครูที่ปรึกษาหรือฝ่ายปกครอง)
๓. การลาทุกครั้งต้องมีลายเซ็นของผู้ปกครองรับรองรับรองการลามีฉะนั้นทางโรงเรียนไม่อนุญาต
๔. การส่งใบลาให้ส่งต่อครูที่ปรึกษา ในวันเวลา หรือก่อนวันลา หรือภายในวันที่มาโรงเรียนหลังจากวันที่ขาดเรียน
๕. ก่อนส่งใบลาให้ครูที่ปรึกษา ให้นักเรียนนำใบลาไปให้ครูก่อนจะนำส่งที่ครูประจำวิชาที่สอนเซ็นชื่อรับทราบการลาของนักเรียนเสียก่อน ก่อนจะนำส่งที่ครูที่ปรึกษาเก็บ
๖. ถ้านักเรียนไม่ส่งใบลา ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ หรือทางโรงเรียนไม่อนุญาตการลาเพราะไม่ปฏิบัติตามการลา จะถือว่านักเรียนผู้นั้นขาดเรียนและไม่มีผลถึงการพิจารณาผู้ไม่มีสิทธิ์สอบในรายวิชา (ม.ส.)

ระเบียบและข้อปฏิบัติในการนำรถจักรยานยนต์มาใช้ในโรงเรียน

เพื่อให้การใช้รถในโรงเรียนเป็นไปด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับผู้ขับขี่และบุคคลอื่น ๆ ในโรงเรียน จึงขอให้นักเรียนที่นำรถมาใช้ในโรงเรียนปฏิบัติให้ตรงกันดังนี้

๑. เมื่อนักเรียนมาถึงหน้าประตูโรงเรียนให้จอดรถแล้วลงมาทำความสะอาดครูที่ประตูโรงเรียน
๒. ให้นักเรียนมอบบัตรขออนุญาตใช้รถให้แก่ยาม หรือครูที่ประตูโรงเรียนก่อนนำรถเข้ามาในบริเวณโรงเรียน และให้รับบัตรคืนในตอนเย็นเมื่อนำรถกลับไป
๓. ให้นักเรียนนำรถมาจอดไว้ในโรงรถที่โรงเรียนจัดไว้ให้เท่านั้น
๔. การใช้รถในบริเวณโรงเรียน ตอนเช้าให้เข้าทางประตูป้อมยาม ตอนกลับให้ขับผ่านหน้าอาคาร ๓
๕. การจูงรถในบริเวณโรงเรียนให้ขับชิดขอบทางเท้าด้านซ้ายมือ และไม่ขับเรียงหน้ากระดาน
๖. การนำรถมาจอดที่โรงรถจะต้องจอดให้เป็นระเบียบ
๗. นักเรียนที่นำรถมาใช้ในโรงเรียนจะต้องสวมหมวกนิรภัยให้เรียบร้อย
๘. รถที่นำมาใช้ในโรงเรียนจะต้องมีทะเบียนและป้ายทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย
๙. รถที่นำมาใช้จะต้องมีไฟสัญญาณเรียบร้อย เช่น ไฟเลี้ยว ไฟท้าย กระบอก
๑๐. รถที่นำมาใช้ในโรงเรียนจะต้องไม่มีการตัดแปลงสภาพ
๑๑. การขับขี่รถจะต้องขับขี่ให้ชิดขอบถนนทางด้านซ้ายมือ
๑๒. ห้ามนักเรียนนำรถมาจอดนอกบริเวณโรงเรียนหากทางโรงเรียนจับได้ให้ปรับคันละ

๒๐ บาท

๑๓. นักเรียนจะต้องสวมหมวกนิรภัยเข้าโรงเรียนและออกนอกโรงเรียนทุกครั้งหากฝ่าฝืนให้ครูเวรปรับครั้งละ ๑๐ บาท ถูกปรับครบ ๕ ครั้ง ให้เพิกถอนใบอนุญาตการนำรถมาโรงเรียนและไม่ให้นำรถมาใช้ในโรงเรียนอีก

๑๔. นักเรียนที่ใช้รถจักรยานยนต์ ผู้ปกครองนักเรียนจะต้องแจ้งให้โรงเรียนทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ตามแบบฟอร์มของทางโรงเรียน

แนวปฏิบัติการนำโทรศัพท์มาใช้ในโรงเรียน

ข้อปฏิบัติ ห้ามนักเรียนนำโทรศัพท์มาใช้ในบริเวณโรงเรียนในเวลาราชการ หรือในวันที่โรงเรียนเปิดสอนตามปกติ อย่างเด็ดขาด หากนักเรียนฝ่าฝืนกฎระเบียบจะต้องรับโทษ คือ

๑. ทางโรงเรียนจะยึดโทรศัพท์ไว้ และจะมอบคืนเมื่อ

๑.๑ นักเรียนจบการศึกษา หรือลาออก หรือย้าย

๑.๒ ตัดคะแนนความประพฤติ ๒๕ คะแนน

๒. หากมีการจัดกิจกรรมทางฝ่ายกิจการนักเรียนจะแจ้งให้นักเรียนทราบ เพื่ออนุญาตให้นักเรียนนำโทรศัพท์มาใช้ได้

แนวการรับโทรศัพท์

๑. ทางฝ่ายกิจการนักเรียนจะแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้า ๑ สัปดาห์

๒. การมารับโทรศัพท์คืน ผู้ปกครองต้องนำหลักฐานและเอกสาร ดังนี้

๒.๑ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ปกครอง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๒.๒ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ปกครอง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ระเบียบโรงเรียนพานพิเศษพิทยาว่าด้วยบัตรประจำตัวนักเรียน พ.ศ.๒๕๖๔

บัตรประจำตัวนักเรียนเป็นเอกสารที่ทางโรงเรียนออกให้กับนักเรียน เพื่อแสดงสถานภาพของนักเรียน และใช้ติดต่อกับทางโรงเรียน รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ของทางราชการและเอกชน เพื่อความเป็นระเบียบและจะได้ยึดถือแนวปฏิบัติร่วมกันโรงเรียนพานพิเศษพิทยาвањеระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบโรงเรียนพานพิเศษพิทยาว่าด้วยบัตรประจำพ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ใช้บังคับนักเรียนโรงเรียนพานพิเศษพิทยา ระดับชั้น

ข้อ ๔ การใช้บัตรประจำตัวนักเรียน

๔.๑ นักเรียนต้องแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้ง ที่ต้องการติดต่อกับทางโรงเรียน

๔.๒ กรณีอื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนกำหนดให้ต้องแสดงบัตร

๔.๓ ให้พกพาหรือนำติดตัวตลอดเวลา ที่นักเรียนยังมีสภาพเป็นนักเรียนโรงเรียน

พานพิเศษพิทยา

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยการลงโทษและการเพิ่มคะแนนความประพฤติ

“การลงโทษ” หมายถึง การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดหรือฝ่าฝืนระเบียบของทางโรงเรียน

“คะแนนความประพฤติ” หมายถึง คะแนนที่ใช้ควบคุมความประพฤตินักเรียนของโรงเรียนพานพิเศษพิทยาซึ่งในแต่ละช่วงชั้นนักเรียนแต่ละคนจะมีคะแนนความประพฤติของตัวเอง ๑๐๐ คะแนน

“การควบคุมความประพฤตินักเรียน” หมายถึง การลงโทษและตัดคะแนนความประพฤติของนักเรียนควบคู่กันไปด้วย

“การเพิ่มคะแนนความประพฤติ” หมายถึง การเพิ่มคะแนนความประพฤติให้กับนักเรียนในกรณีที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมช่วยเหลือสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน เป็นแบบอย่างกับผู้อื่นเป็นประจำ

ข้อ ๑ เพื่อสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ โรงเรียนพานพิเศษพิทยาคมจึงกำหนดโทษได้ ๔ สถาน ดังนี้

๑. ว่ากล่าวตักเตือน
๒. ทำทัณฑ์บน
๓. ตัดคะแนนความประพฤติ
๔. ทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๒ การกล่าวตักเตือน ให้สำหรับนักเรียนที่กระทำความผิด ชั้นเบา ในครั้งแรก และให้อำนาจแก่ครูที่พบเห็นการกระทำความผิด เป็นผู้พิจารณาลงโทษ โดยกล่าวตักเตือน

- ทุกคนมีสิทธิเข้าใช้ห้องสมุดแต่ผู้มีบัตรประจำตัวเท่านั้นมี

ข้อ ๓ การทำทัณฑ์บนและตัดคะแนนความประพฤติโดยบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติ และบันทึกข้อมูลคะแนนความประพฤติใช้ในกรณีที่นักเรียนที่ประพฤติไม่เหมาะสม หรือฝ่าฝืนระเบียบโรงเรียน หรือกรณีที่ทำให้เสื่อมเสีย ชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือได้รับโทษกล่าวตักเตือนและยังไม่เข็ดหลาบ หรือถูกตัดคะแนนความประพฤติที่ครบ ๔๐ คะแนนให้เป็นอำนาจของหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นผู้พิจารณาลงโทษโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียนแล้วเสนอรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๔ การตัดคะแนนความประพฤติ และบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติ และบันทึกข้อมูลคะแนนความประพฤติโดยครูทุกคนที่พบการกระทำความผิด บันทึกข้อมูลการกระทำผิดลงในใบบันทึกการหักคะแนนพฤติกรรม เสนอต่อฝ่ายกิจการนักเรียน เพื่อพิจารณาเสนอรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นผู้อนุญาตตัดคะแนน และบันทึกข้อมูล

การตัดคะแนนความประพฤติ ให้พิจารณาระดับความผิดตามความเหมาะสมแต่ละกรณี ความผิดเป็นราย ๆ ไปโดยในแต่ละช่วงชั้นนักเรียนมีคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน การตัดคะแนนความประพฤติแบ่งออกเป็น ๔ ระดับคือ

๑. ชั้นเบา	ตัดคะแนน	๕	คะแนน
๒. ชั้นปานกลาง	ตัดคะแนน	๑๐ - ๒๐	คะแนน
๓. ชั้นร้ายแรง	ตัดคะแนน	๒๑ - ๕๐	คะแนน
๔. ชั้นร้ายแรงมาก	ตัดคะแนน	๕๐ - ๑๐๐	คะแนน

การตัดคะแนนความประพฤติใช้สำหรับนักเรียนที่กระทำผิดระเบียบโรงเรียน ชั้นเบา ครบ ๓ ครั้ง โดยตัดคะแนน ๕ คะแนนมีดังต่อไปนี้

ลำดับ	ระดับความร้ายแรงความประพฤติ / ชั้นเบา	ตัดคะแนน
๑	มาสายไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติ/ไม่เข้าแถวเคารพธงชาติตอนเช้า โดยหลบซ่อนในสถานที่ต่าง ๆ	๕
๒	แต่งกายผิดระเบียบ ใช้กระเป๋านักเรียนผิดแบบที่กำหนด	๕
๓	ไม่เข้าออกทางประตูโรงเรียน	๕
๔	แสดงกิริยาไม่สุภาพในโรงเรียนและสถานที่สาธารณะ	๕
๕	ผิดกฎจราจรในโรงเรียน	๕
๖	ประพฤติตนไม่เหมาะสม	๕
๗	เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม	๕
๘	ยุ่งให้เกิดความแตกแยก	๕
๙	ไม่รักษาความสะอาดในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	๕
๑๐	ไม่จอดยานพาหนะในสถานที่ที่โรงเรียนกำหนดให้	๕
๑๑	เล่นในที่ต้องห้าม	๕
๑๒	ใส่เสื้อสีและกางเกงวอร์มไม่ใช่ของโรงเรียน	๕
๑๓	แต่งกายชุดพลศึกษาในวันที่ไม่มีชั่วโมงเรียน	๕

การตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนที่กระทำผิดระเบียบโรงเรียน ชั้นปานกลาง โดยตัดคะแนน ๑๐ - ๒๐ คะแนน ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ระดับความร้ายแรงความประพฤติ / ชั้นปานกลาง	ตัดคะแนน
๑	หลบหลีกหนีเรียน (ไม่เข้าเรียนไม่เข้าห้องเรียนป็นรั้วหนี อื่น ๆ)	๑๐
๒	ปลอมแปลงเอกสารชื่อในเอกสาร	๑๐
๓	ไม่ร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนหรือครูมอบหมาย	๑๐
๔	ขัดคำสั่งครูอาจารย์	๑๐
๕	ไม่นำบอกข่าวสารทางโรงเรียนให้ผู้ปกครอง	๑๐
๖	ใส่เสื้อผ้าที่ไม่ปักเครื่องหมายตรงตามระเบียบของโรงเรียน	๑๐
๗	กล่าวเท็จต่อครูอาจารย์	๑๐
๘	หนีการประชุมหรืออบรม	๑๐
๙	แต่งกายไม่เหมาะสมเข้าโรงเรียนในวันหยุด	๑๐
๑๐	ลักตามร่างกาย	๑๐
๑๑	เจาะอวัยวะผิดสภาพนักเรียน เช่น ลิ้น จมูก หู คิ้ว	๑๐
๑๒	ทรงผมผิดระเบียบโรงเรียน	๑๐
๑๓	ทำลายทรัพย์สินทางโรงเรียน	๑๐
๑๔	สูบบุหรี่หรือมีบุหรี่ไว้ในครอบครอง	๑๐
๑๕	ก้าวร้าว ขู่เข็ญ ต่อนักเรียนคนอื่น	๑๐
๑๖	ประพฤติตนเป็นอันธพาล	๑๐

ลำดับ	ระดับความร้ายแรงความประพฤติ / ชั้นปานกลาง	ตัดคะแนน
๑๗	ปิ่นชำรุดโรงเรียน	๑๐
๑๘	ส่งอาหารจากด้านนอกเข้ามารับประทานในโรงเรียน	๑๐

การตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนที่กระทำผิดระเบียบโรงเรียน ชั้นร้ายแรง โดยตัดคะแนน ๒๐ - ๕๐ คะแนน ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ระดับความร้ายแรงความประพฤติ / ชั้นร้ายแรง	ตัดคะแนน
๑	เล่นการพนันทุกชนิด	๒๕
๒	ลักขโมย	๒๕
๓	ดื่มของมึนเมา	๒๕
๔	ประพฤติชั่วสาว	๒๕
๕	นำโทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดมาใช้ในโรงเรียน	๒๕
๖	ทะเลาะวิวาทและใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นทุกกรณี	๓๐
๗	พกพาอาวุธ	๓๐
๘	มีสิ่งของผิดกฎหมาย	๓๐
๙	ทำร้ายร่างกายผู้อื่น	๓๐
๑๐	นำสื่อลามกมาโรงเรียน	๓๐
๑๑	ดูหมิ่นอาจารย์หรือผู้มีพระคุณ	๓๐

การตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนที่กระทำผิดระเบียบโรงเรียน ชั้นร้ายแรงมาก โดยตัดคะแนน ๕๐ - ๑๐๐ คะแนน ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ระดับความร้ายแรงความประพฤติ / ชั้นร้ายแรงมาก	ตัดคะแนน
๑	เสพยาเสพติด หรือมียาเสพติดไว้ในครอบครอง	๕๐
๒	เข้ากลุ่มทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยใช้อาวุธหรือไม่ก็ตาม	๕๐
๓	กระทำผิดใด ๆ ถูกแจ้งความถูกจับกุม	๕๐
๔	รวมกลุ่มลักขโมย	๕๐
๕	ข่มขู่ ริดไถผู้อื่น	๕๐
๖	หลอกลวง หน่วงเหนี่ยว ลักพา	๕๐
๗	ก่อการทะเลาะวิวาทหรือชักนำบุคคลภายนอกมาร่วมก่อทะเลาะวิวาท	๕๐
๘	กระทำผิดอาญา	๕๐
๙	ประพฤติดนชู้สาวอยู่ด้วยกันแบบสามีภรรยาทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง	๕๐
๑๐	ยุยง ชักชวน ทำการประท้วงครู หรือโรงเรียน	๕๐
๑๑	ค้าประเวณีหรือเป็นชักนำให้มีการค้าประเวณี	๕๐
๑๒	ทำร้ายร่างกายบุคลากร ครูอาจารย์ในโรงเรียน	๕๐

การตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนที่ระทำความผิด ครั้งละ ๕๐ คะแนน ขึ้นไป ให้คณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียนพิจารณา ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเสนอรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักเรียน เพื่อเสนอหัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้อนุญาตการลงโทษนักเรียน ผู้ลงโทษจะลงโทษได้ จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่าผู้นั้นกระทำความผิดและสมควรถูกลงโทษ และสั่งตัดคะแนนความประพฤติทุกครั้งจะต้องมีหลักฐานประกอบ

ข้อ ๕ การตัดคะแนนความประพฤตินักเรียน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. แจ้งให้นักเรียนผู้นั้นทราบ

๒. แจ้งการถูกตัดคะแนนความประพฤติหรือลงโทษให้ผู้ปกครองนักเรียนผู้นั้นทราบ (กรณีนักเรียนถูกหักคะแนนพฤติกรรมครั้งละ ๒๐ คะแนนขึ้นไป)

๓. ปิดประกาศผลการพิจารณาตัดคะแนนความประพฤติให้นักเรียนในสถานศึกษาทราบ

๔. ให้หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนตรวจสอบเพื่อแสดงเป็นหลักฐานในกรณีที่มีการร้องขอ

ข้อ ๖ การทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และ / หรือตัดคะแนนความประพฤติและบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน ใช้สำหรับนักเรียนที่กระทำความผิดจนถูกตัดคะแนนพฤติกรรม ๕๐ คะแนน ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน เป็นผู้พิจารณาลงโทษ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียนแล้วเสนอรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นผู้อนุญาต

“การทำกิจกรรม” หมายความว่า การให้นักเรียนที่กระทำความผิด ทำกิจกรรม หรือบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง โรงเรียนหรือสังคม

ข้อ ๗ ในการเพิ่มคะแนนความประพฤติให้กับนักเรียน ต้องมีหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมช่วยเหลือสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน เป็นแบบอย่างกับผู้อื่นเป็นประจักษ์ ตามเกณฑ์การเพิ่มคะแนนความประพฤติ ให้อำนาจของหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน เป็นผู้พิจารณา โดยความเห็นชอบจากรคณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียน และเสนอรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นผู้อนุญาต

ลำดับ	ลักษณะของความประพฤติ	เพิ่มคะแนน
๑	เก็บสิ่งของหรือเงิน ส่งคืนเจ้าของ	๕
๒	เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกิจกรรมรายการต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียนรายการละ	๕
๓	ได้รางวัลอันดับที่ ๑ - ๓ ในการแข่งขันกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	๑๐
๔	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่ รองหัวหน้าชั้นเรียนของแต่ละปีการศึกษา	๑๐
๕	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการฝ่ายต่างในคณะสี	๑๐
๖	ให้ข้อมูลการกระทำความผิดต่าง ๆ	๑๐
๗	อุทิศตนเสียสละช่วยงานของโรงเรียน งานของครู จนเป็นที่ยอมรับ	๑๐
๘	ได้รับรางวัลอันดับที่ ๑ - ๓ ในรายการแข่งขันกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	๑๐
๙	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้าชั้นเรียนของแต่ละปีการศึกษา	๑๕

ลำดับ	ลักษณะของความประพฤติ	เพิ่มคะแนน
๑๐	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการนักเรียนฝ่ายต่าง ๆ	๑๕
๑๑	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่รองประธานในคณะสี	๑๕
๑๒	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการนักเรียน	๒๐
๑๓	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่ ประธานในคณะสี	๒๐
๑๔	ได้รับการยกย่องชมเชยจากชุมชน	๒๐
๑๕	ได้รับการคัดเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่ประธานคณะกรรมการนักเรียน	๒๕
๑๖	สร้างชื่อเสียงที่ดีด้านต่าง ๆ ให้กับโรงเรียน เป็นที่ยอมรับ และ ศรัทธาจากสังคม	๒๕
๑๗	อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียน	-

ข้อ ๘ หัวหน้าสถานศึกษามีอำนาจในการสั่งยกเลิกระเบียบนี้

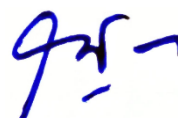
ข้อ ๙ การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบนี้ ให้ฝ่ายกิจการนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมแล้วเสนอให้หัวหน้าสถานศึกษา เป็นผู้ประกาศใช้

ข้อ ๑๐ ให้รองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักเรียนที่รองผู้อำนวยการที่กำกับการดูแลฝ่ายกิจการนักเรียนมอบหมาย เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ธรรมนูญนี้มีผลบังคับใช้ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

(นายกานตเชษฐ์ ถาคำ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพานพิเศษพิทยา

ธรรมนูญโรงเรียนพานพิเศษพิทยา ว่าด้วยการควบคุมความประพฤติ การลงโทษ การตัด และการเพิ่มคะแนนความประพฤตินักเรียน พ.ศ. ๒๕๖๔

ผลการถูกตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติครบ ๖๐ คะแนน จะถูกตัดสิทธิ์ในการเสนอรายชื่อเข้าร่วมรับเกียรติบัตรในวันวิชาการของโรงเรียน และขอสนับสนุนทุนการศึกษาทุกประเภทของโรงเรียน นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติเหลือครบ ๕๐ คะแนน นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม เพื่อฝึกอบรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและระเบียบวินัยตามกำหนดเวลาสถานที่ที่โรงเรียนกำหนด โดยผู้ปกครองนักเรียนจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเข้าค่ายอบรมทั้งหมด และเมื่อกลับมาแล้ว พฤติกรรมยังไม่พัฒนาขึ้นก็ต้องพิจารณาให้เข้ารับการอบรมเพิ่มเติม หรือพิจารณาอย่างอื่นตามที่คณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียนเห็นสมควร

การแจ้งผู้ปกครอง

- เมื่อนักเรียนถูกตัดคะแนนความประพฤติที่ระดับ คะแนน ๒๐ คะแนน ให้แจ้งให้ผู้ปกครองได้รับทราบทุกครั้ง
- เมื่อนักเรียนถูกตัดคะแนนความประพฤติที่ระดับ คะแนน ๔๐ คะแนน ให้เชิญผู้ปกครองมาทำทัณฑ์บน
- เมื่อนักเรียนถูกตัดคะแนนความประพฤติที่ระดับ คะแนน ๗๐ คะแนน แจ้งให้ผู้ปกครองได้รับทราบและอาจจะดำเนินการให้ย้ายสถานศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ผลการเพิ่มคะแนนความประพฤติ

- การเพิ่มคะแนนความประพฤติสะสมแยกตามระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ ๓) และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ ๔)
- นักเรียนที่ได้รับการเพิ่มคะแนนความประพฤติสะสมถึง ๘๐ คะแนน จะได้โล่หรือประกาศเกียรติคุณยกย่องเป็น "คนดี ศรี พานพิเศษ"

นักเรียนที่กระทำความดีเพิ่มเติมคะแนนความประพฤติได้ทั้งนี้ขึ้นกับ ดุลยพินิจของฝ่ายกิจการนักเรียน ตามธรรมนูญของโรงเรียนพานพิเศษพิทยา ว่าด้วยการควบคุมพฤติกรรม การลงโทษ การตัด และการเพิ่มคะแนนความประพฤตินักเรียน พ.ศ.๒๕๖๔

อื่นๆ ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการฝ่ายกิจการนักเรียน โดยความเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ “ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา” หมายความว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการอธิการบดี หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น “กระทำความผิด” หมายความว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาประพฤติฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษาหรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา “การลงโทษ” หมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน

ข้อ ๕ โทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด มี ๔ สถานดังนี้

๕.๑ ว่ากล่าวตักเตือน

๕.๒ ทำทัณฑ์บน

๕.๓ ตัดคะแนนความประพฤติ

๕.๔ กิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๖ ห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธหรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียน หรือนักศึกษาและความร้ายแรงของพฤติการณ์ประกอบการลงโทษด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไป เพื่อเจตนาที่จะแก้ไขนิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียนนักศึกษา

ข้อ ๗ การว่ากล่าวตักใช้ในกรณีนักเรียน หรือนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ การทำทัณฑ์บนใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียน และนักศึกษาหรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เข็ดหลาบการทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือและเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ ๙ การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนดและให้ทำบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษาระทำ ความผิดที่สมควร ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจ ติความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

อดิศัย โพธารามิก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อกระทำการดังกล่าว

(๗) แสดงพฤติกรรมทางซู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) เทียบเตรนนอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ณัฐพล ทีปสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนและนักศึกษาจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการไว้ทรงผมของนักเรียน

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดข้อปฏิบัติและข้อห้ามปฏิบัติในการไว้ทรงผมของนักเรียนเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการของสถานศึกษา มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและการปฏิบัติตนของนักเรียนเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวมทั้งเป็นการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการไว้ทรงผมของนักเรียน พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“นักเรียน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาในสังกัดหรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เว้นแต่การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

“หัวหน้าสถานศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

ข้อ ๔ นักเรียนต้องปฏิบัติตนเกี่ยวกับการไว้ทรงผม ดังนี้

(๑) นักเรียนชายจะไว้ผมสั้นหรือผมยาวก็ได้ กรณีไว้ผมยาวด้านข้าง ด้านหลังต้องยาวไม่เลยตีนผม ด้านหน้าและกลางศีรษะให้เป็นไปตามความเหมาะสมและมีความเรียบร้อย

(๒) นักเรียนหญิงจะไว้ผมสั้นหรือผมยาวก็ได้ กรณีไว้ผมยาวให้เป็นไปตามความเหมาะสมและรวบให้เรียบร้อย

ข้อ ๕ นักเรียนต้องห้ามปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ตัดผม

(๒) ย้อมสีผมให้ผิดไปจากเดิม

(๓) ไว้หนวดหรือเครา

(๔) การกระทำอื่นใดซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาพการเป็นนักเรียน เช่น การตัดแต่งทรงผมเป็นรูปทรงสัญลักษณ์หรือเป็นลวดลาย

ข้อ ๖ ความในข้อ ๔ และข้อ ๕ มิให้นำมาใช้บังคับแก่นักเรียนที่มีเหตุผลความจำเป็นในการปฏิบัติตามหลักศาสนาของตนหรือการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา

ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๗ ภายใต้บังคับข้อ ๔ ให้สถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการบริหารโรงเรียนวางระเบียบเกี่ยวกับการไว้ทรงผมของนักเรียนที่มีความเฉพาะเจาะจงได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ยึดถือหลักความเหมาะสมในการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียน และการมีส่วนร่วมของนักเรียน สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนท้องถิ่น

ข้อ ๘ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ณัฐพล ทีปสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

พระราชบัญญัติ
ความเท่าเทียมระหว่างเพศ
พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความเท่าเทียมระหว่างเพศ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” หมายความว่า การกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือมีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

“กรม” หมายความว่า กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ” เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ สทพ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรสตรีและองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนหกคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านจิตวิทยา จำนวนสามคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศว่าได้กระทำการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๗) ไม่เคยต้องคำ พิพากษาหรือคำ สั่งของศาลถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๘) ไม่เคยเป็นผู้กระทำการล่วงเกิน คู่ความ หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศ

(๙) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) พ้นจากการเป็นผู้แทนองค์การสตรีหรือองค์การที่ทำงานด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศตามมาตรา ๕ (๔)

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการ สทพ. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการ สทพ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนปฏิบัติงานเพื่อให้มีการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

(๒) เสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๔) ตรวจสอบ แนะนำ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๖) ส่งเสริมให้มีการเก็บข้อมูลจำแนกเพศ รวมทั้งเสนอรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ สทพ. หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำหนดมาตรการพิเศษดังต่อไปนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างเพศอย่างแท้จริง

(๑) ส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงสิทธิด้านต่าง ๆ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

(๒) ปรับปรุงแบบแผนความประพฤติทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างเพศเพื่อขจัดอคติวิธีปฏิบัติที่อยู่บนพื้นฐานของความเกลียดชัง และความรุนแรงเพราะเหตุแห่งเพศเพื่อขจัดอุปสรรคในการเข้าถึงสิทธิด้านต่าง ๆ

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ สทพ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ สทพ. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการ สทพ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ สทพ. มอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ วลพ.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยการสรรหาจากผู้ซึ่งมิใช่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ สทพ. ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศจำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิมนุษยชนด้านนิติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านจิตวิทยา และด้านแรงงาน อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วินิจฉัยปัญหาที่มีการยื่นคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๑๘
- (๒) กำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๙
- (๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๒๐
- (๔) ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๑
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วลพ.

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ วลพ. โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้กรมรับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ สทพ. และคณะกรรมการ วลพ. และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเสนอต่อคณะกรรมการ สทพ. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี

(๒) ดำเนินการให้มีการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๓) ประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้ความคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

(๔) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะกรรมการ สทพ. เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ สทพ. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

มาตรา ๑๗ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศจะกระทำมิได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัย หรือการปฏิบัติตามหลักการทางศาสนา หรือเพื่อความมั่นคงของประเทศ ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

มาตรา ๑๘ บุคคลใดเห็นว่าตนได้รับหรือจะได้รับ ความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และมีใช่เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือที่ศาลพิพากษา หรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ วลพ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือไม่ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. ให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำร้อง การพิจารณา และการวินิจฉัยให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ สทพ.

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศอาจขอให้องค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ยื่นคำร้องหรือฟ้องคดีแทนได้

การฟ้องคดีตามวรรคสอง ให้ฟ้องภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัย หรือนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙ ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศคณะกรรมการ วลพ. อาจกำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศเท่าที่จำเป็นและสมควรแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่า เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้มีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยวิธีใดที่เห็นเหมาะสม เพื่อระงับและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๒) ให้การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายตามความในหมวด ๔ คำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามวรรคหนึ่ง จะต้องแสดงเหตุผลอย่างชัดเจนและอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็น รวมทั้งจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการ สทพ. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่า มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้คณะกรรมการ วลพ. ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อพิจารณายื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

มาตรา ๒๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ วลพ. อนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการ วลพ. มอบหมาย มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยมีหมายค้น

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ให้ผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ชี้แจงข้อเท็จจริง ตอบหนังสือสอบถาม หรือส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่กรรมการ วลพ. อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการ วลพ. อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๔

การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหาย

มาตรา ๒๔ เมื่อคณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิขอรับการชดเชยและเยียวยาโดยยื่นคำขอต่อกรมตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ.

สิทธิขอรับการชดเชยและเยียวยาตามวรรคหนึ่ง เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถหรือในกรณีที่ผู้เสียหายไม่สามารถยื่นคำขอรับการชดเชยและเยียวยาด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ผู้อนุบาล สามีหรือภรรยา ผู้ดูแลหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหาย แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายให้กระทำโดยให้ความช่วยเหลือประการหนึ่งประการใด หรือให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบการงานได้ตามปกติ
- (๒) ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้
- (๓) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ
- (๔) การชดเชยและเยียวยาในรูปแบบหรือลักษณะอื่น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด

มาตรา ๒๗ การได้รับการชดเชยและเยียวยาตามมาตรา ๒๖ ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

มาตรา ๒๘ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรม เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ กองทุน ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๒) เงินสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน
- (๔) เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน
- (๖) รายได้อื่น

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๐ เงินในกองทุนนี้ให้ใช้จ่ายภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อกิจกรรมหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ
- (๒) เพื่อคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ
- (๓) เพื่อช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๒๖

(๔) เพื่อการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๖) เพื่อการติดต่อและประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน

(๗) เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการ สทพ. เห็นสมควร

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการ สทพ. แต่งตั้งจำนวนสี่คน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชน ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ จำนวนสามคน และด้านการบริหารกองทุน จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้รองอธิบดีซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารกองทุนจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน การรับ การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการระดมทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณออนุมัติการจ่ายเงินชดเชยและเยียวยาแก่ผู้เสียหายเนื่องจากการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด

(๓) รายงานสถานะทางการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ สทพ.

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามมาตรา ๒๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันไม่มีมาตรการป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศที่ชัดเจนส่งผลให้บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัยรุ่น” หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์

“นักเรียน” หมายความว่า วัยรุ่นซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า วัยรุ่นซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“เพศวิถีศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ในเรื่องเพศที่ครอบคลุมถึงพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุขภาวะทางเพศและมิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อเรื่องเพศ รวมทั้งสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายและความเสมอภาคทางเพศ

“อนามัยการเจริญพันธุ์” หมายความว่า ภาวะความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจที่เป็นผลอันเกิดจากกระบวนการทำหน้าที่ของระบบสุขภาพทางเพศและการเจริญพันธุ์ตลอดช่วงชีวิต ซึ่งทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

“บริการอนามัยการเจริญพันธุ์” หมายความว่า การให้บริการส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูที่เกี่ยวกับอนามัยการเจริญพันธุ์

“การจัดสวัสดิการสังคม” หมายความว่า การจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจและมีลูกจ้างทำงานอยู่ในสถานประกอบกิจการนั้น

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

มาตรา ๕ วัยรุ่นมีสิทธิตัดสินใจด้วยตนเอง และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้รับการบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ ได้รับการรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว ได้รับการจัดสวัสดิการสังคม อย่างเสมอภาคและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และได้รับสิทธิอื่นใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ

มาตรา ๖ ให้สถานศึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนหรือนักศึกษา

(๒) จัดหาและพัฒนาผู้สอนให้สามารถสอนเพศวิถีศึกษาและให้คำปรึกษาในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่นักเรียนหรือนักศึกษา

(๓) จัดให้มีระบบการดูแล ช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งตั้งครรภ์ให้ได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมและต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีระบบการส่งต่อให้ได้รับการบริการอนามัยการเจริญพันธุ์และการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสม

การกำหนดประเภทของสถานศึกษาและการดำเนินการของสถานศึกษาแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้สถานบริการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่ผู้รับบริการซึ่งเป็นวัยรุ่นอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ

(๒) จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาและบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้รับบริการซึ่งเป็นวัยรุ่นและสอดคล้องกับสิทธิตามมาตรา ๕ รวมทั้งจัดให้มีระบบการส่งต่อให้ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสม

การกำหนดประเภทของสถานบริการและการดำเนินการของสถานบริการแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ให้สถานประกอบกิจการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นดังต่อไปนี้

(๑) ให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่ลูกจ้างซึ่งเป็นวัยรุ่นอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ

(๒) จัดหรือสนับสนุนให้ลูกจ้างซึ่งเป็นวัยรุ่นเข้าถึงบริการให้คำปรึกษาและบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมทั้งจัดให้มีระบบการส่งต่อให้ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสม

การกำหนดประเภทของสถานประกอบกิจการและการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ให้มีการจัดสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอสร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อเป็นแกนนำป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

(๒) ส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ประสานงาน เฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือแก่วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์และครอบครัว

(๓) จัดให้มีการฝึกอาชีพตามความสนใจและความถนัดแก่วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนและหลังคลอดที่ประสงค์จะเข้ารับฝึกอาชีพ และประสานงานเพื่อจัดหางานให้ได้ประกอบอาชีพตามความเหมาะสม

(๔) จัดหาครอบครัวทดแทนในกรณีที่วัยรุ่นไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเองได้

(๕) การจัดสวัสดิการสังคมในด้านอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้วัยรุ่นในเขตราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิตามมาตรา ๕

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

คณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและปลัดกรุงเทพมหานคร

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ไม่น้อยกว่าห้าปีในด้านการสาธารณสุข ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของวัยรุ่น ด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา และด้านการสังคมสงเคราะห์ ด้านละหนึ่งคน

(๔) ผู้แทนเด็กและเยาวชน จำนวนสองคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้แทนสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย เป็นชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมอนามัย เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยต้องคำนึงถึงชายและหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่าการกระทำทุจริตและประพฤตินิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเดียวกันแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน ประธานกรรมการจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน ความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๕ ผู้แทนเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๑๑ (๔) ต้องมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ต้องมี คุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) และให้นำ มาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งกรรมการของผู้แทนเด็กและเยาวชนดังกล่าวโดยอนุโลม

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนเด็กและเยาวชนตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย หรือลาออก หรือมีอายุเกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘)

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสองครั้ง

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

(๒) เสนอแนวทางแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอรายงานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๔) กำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนเพื่อป้องกัน ช่วยเหลือ แก้ไข และเยียวยาปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่น ปัญหาอนามัยการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่น การใช้ความรุนแรงทางเพศและการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

(๕) ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขปัญหาคัดข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นแก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชน

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๘ นโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นตามมาตรา ๑๗

(๑) อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่น

(๒) มาตรการเกี่ยวกับการให้วัยรุ่นได้รับสิทธิตามมาตรา ๕

(๓) มาตรการเกี่ยวกับการป้องกัน ช่วยเหลือ แก้ไข และเยียวยาปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่น

(๔) มาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นในหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชน ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

การจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนประชาสังคม และวัยรุ่นด้วย

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้ส่งคำชี้แจงเอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานศึกษา สถานบริการ สถานประกอบกิจการ หรือหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการแจ้งต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เพื่อให้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ และรายงานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ประสานงาน ติดตาม ประเมินผล และร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่น

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์ และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

(๔) เป็นศูนย์กลางฐานข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่นและดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าว

(๕) จัดทำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกัน ช่วยเหลือ แก้ไข และเยียวยาปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่น ปัญหาอนามัยการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่น การใช้ความรุนแรงทางเพศและการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ และเผยแพร่ให้แก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชน

(๖) จัดทำแนวทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภในวัยรุ่น

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๔ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๑ (๑) และ (๒) และให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่ที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๓) และผู้แทนเด็กและเยาวชนตาม

มาตรา ๑๑ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ผู้แทนสำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่นของประเทศไทยจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม และเศรษฐกิจในภาพรวมและปัญหาการตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่นของประเทศไทยมีความซับซ้อนและไม่อาจแก้ไขได้ด้วยอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ดังนั้น สมควรสร้างกลไกในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของเอกชน และประชาสังคม เพื่อบูรณาการให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่นเป็นรูปธรรม ความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แนวปฏิบัติในการขออนุญาตออกนอกโรงเรียน

การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน เป็นการขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนในหว่างคาบเรียนของนักเรียน นักเรียนที่ขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนจะต้องเขียนใบขออนุญาตและมีลายเซ็นรับรองจากครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องครบถ้วน และยื่นคำร้องขออนุญาตจากครูเวรที่ห้องปกครอง ครูเวรจะพิจารณาความถูกต้องและเห็นสมควรอนุญาตหรือไม่ ถ้าอนุญาตจะบันทึกชื่อสถานที่ไปไว้ในสมุดบันทึกเวรนักเรียน นักเรียนเมื่อได้รับอนุญาตจากครูเวรแล้วให้นำใบอนุญาตยื่นแสดงเพื่อลงเวลาออกนอกบริเวณโรงเรียนกับยามที่ป้อมยามหน้าโรงเรียน และเมื่อกลับเข้ามาในโรงเรียนต้องนำใบอนุญาตดังกล่าวมาลงเวลากลับกับยามที่ป้อมยามและยามจะเป็นผู้เก็บบัตรนั้นไว้

ขอพิจารณาในการอนุญาตให้นักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียน จะอนุญาตเฉพาะกรณีที่นักเรียนมีเหตุผลความจำเป็นจริงๆ ซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และพิจารณาอนุญาตให้นักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียนเฉพาะในคาบที่นักเรียนว่างเท่านั้น กรณีที่นักเรียนขออนุญาตออกไปเพื่อจะเอาสมุดหนังสือ สมุดจดงานหรือการบ้าน ฯลฯ ไม่ควรอนุญาตให้นักเรียนออกไป ทั้งนี้เพราะถือเป็นความบกพร่องของนักเรียนเองที่ต้องแก้ไข

กรณีนักเรียนขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนและไม่กลับมาเรียนอีกในวันนั้น

โรงเรียนจะอนุญาตให้นักเรียนคนนั้นขออนุญาตกลับได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. มีปกครองที่ถูกต้องมารับ
๒. มีหนังสือขออนุญาตซึ่งผู้ปกครองเขียนขออนุญาตให้ถูกต้อง ยื่นต่อครูเวร ครูที่ปรึกษา
๓. กรณีป่วย ไข้รุนแรงหรือเป็นโรคติดต่อ และฝ่ายพยาบาลของโรงเรียนได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้กลับไปรักษาตัวที่บ้านหรือสถานพยาบาลนอกเหนือจาก ๓ กรณีดังกล่าวข้างต้น ทางโรงเรียนจะไม่อนุญาตให้นักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียน และการขออนุญาตของนักเรียนในกรณีนี้ถึงแม้จะมีเหตุผลถูกต้องดัง ๓ กรณีข้างต้น แต่นักเรียนที่ขออนุญาตจะต้องติดต่อขออนุญาตอย่างถูกต้องกับครูเวรที่ห้องปกครองและแสดงหลักฐานต่างๆในการขออนุญาตแล้วจึงจะออกไปได้

กรณีนักเรียนขออนุญาตออกนอกบริเวณเป็นหมู่คณะ เพื่อทำกิจกรรมหรือธุระอย่างใดอย่างหนึ่งจะต้องปฏิบัติดังนี้

๑. จะต้องบันทึกขออนุญาตต่อผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน
๒. ครูเวร ครูที่ปรึกษาไม่มีสิทธิอนุญาตให้นักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียนเป็นหมู่คณะนอกเหนือจากการแสดงความเห็นประกอบการขออนุญาตของนักเรียนเท่านั้น
๓. การออกนอกบริเวณโรงเรียนเป็นหมู่คณะจะต้องมีครูเป็นผู้รับผิดชอบ ควบคุมนักเรียนหากไม่มีครูเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมไปทางโรงเรียนจะไม่พิจารณาอนุญาตไม่ว่ากรณีใด ๆ

แนวปฏิบัติในการใช้โรงอาหาร

แนวปฏิบัติการใช้โรงอาหาร เป็นกฎระเบียบที่ทางโรงเรียนกำหนดขึ้นเพื่อจัดระเบียบให้ไปด้วยความเรียบร้อย สะดวกในการควบคุมดูแล การบริการ การจำหน่ายให้ตรงเวลา และสะดวกในการทำความสะดวกโรงอาหาร จึงขอให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ตรงกันดังนี้

๑. นักเรียนจะรับประทานอาหารเช้าในช่วงเวลาที่ทางโรงเรียนกำหนด ดังนี้

ตอนเช้า	:	ก่อนเวลา	๐๘.๐๐ น.
กลางวัน	:	เวลา	๑๒.๐๐ น. เป็นต้นไป
๒. การรับประทานอาหารเช้า นักเรียนต้องเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบ

๓. ไม่ควรส่งเสียงดังขณะรับประทานอาหาร
๔. ไม่ควรนำอาหารออกไปรับประทานนอกบริเวณโรงอาหาร
๕. เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว นักเรียนต้องนำภาชนะไปเก็บในที่ที่จัดไว้ให้

หมายเหตุ ห้ามนักเรียนที่มีคาบเรียนไปรับประทานอาหาร ยกเว้นได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน

แนวปฏิบัติในการใช้ห้องสมุด

ห้องสมุดโรงเรียนพานพิเศษพิทยา มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “ห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติ ๔๘ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” เป็นอาคาร ๒ ชั้น ชั้นที่ ๑ เป็นห้องสมุดสื่อสิ่งพิมพ์ ให้บริการทรัพยากรสารสนเทศประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือทั่วไปที่ใช้ประกอบการเรียน ในกลุ่มสาระต่าง ๆ หนังสือนวนิยาย หนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร และกฤตภาค ชั้นที่ ๒ เป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ ให้บริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โสตทัศนวัสดุ และสื่อสิ่งพิมพ์ประเภท หนังสืออ้างอิง หนังสือคู่มือเตรียมสอบต่าง ๆ วารสารฉบับล่วงหน้า

เปิดบริการ วันจันทร์-ศุกร์ เวลา ๐๗.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.

ชั้นที่ ๑ ห้องสมุดสื่อสิ่งพิมพ์ ครูกานต์สินี สาคำ ดูแลและให้บริการ

ชั้นที่ ๒ ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ ครูกานต์สินี สาคำ ดูแลและให้บริการ

๑. ข้อควรปฏิบัติระหว่างอ่านหนังสือ หรือศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด

- นักเรียนเลือกหนังสือที่ต้องการอ่านและที่นั่งอ่านตามที่ห้องสมุดจัดไว้ให้ ตามอัธยาศัย เช่น โต๊ะอ่านหนังสือตามมุมต่าง ๆ บริเวณภายในอาคารหอสมุด และสามารถไปนั่งอ่านได้ใน
- เมื่ออ่านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เก็บเก้าอี้สอดไว้ใต้โต๊ะให้เรียบร้อย
- เก็บทรัพยากรสารสนเทศ ที่นำมาอ่านไปไว้ที่เดิมให้ถูกต้อง ดูจากสติ๊กเกอร์ที่สนหนังสือ
- ไม่ควรพูด คูย ปริกษาหาหรือ หัวเราะ หรือส่งเสียงดัง อันเป็นการรบกวนผู้อื่น
- ไม่ทำลายหนังสือ หรือทรัพยากรสารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็น ขีดเขียน ตัด ฉีก พับหรือ นำไปเป็นสมบัติส่วนตัว
- ควรใช้ที่คั่นหนังสือคั่นหนังสือทุกครั้งทีอ่านไม่จบ ไม่ควรพบบมหนังสือ ห้องสมุดบริการแจกที่คั่นหนังสือให้นักเรียนฟรี ขอรับได้ที่เจ้าหน้าที่ห้องสมุด
- หากต้องการนำไปอ่านที่บ้าน ให้ยืมออกตามระเบียบของห้องสมุด

๒. บริการยืมทรัพยากรสารสนเทศ ยืมทรัพยากรสารสนเทศได้ไม่เกิน ๓ ชั้น ในเวลา ๗ วัน

ขั้นตอนการยืมทรัพยากรสารสนเทศ

- แสดงบัตรนักเรียนและหนังสือที่ต้องการยืมต่อเจ้าหน้าที่
 - เจ้าหน้าที่ ใช้เครื่องอ่านบาร์โค้ด อ่านรหัสบาร์โค้ดของนักเรียนที่บัตรนักเรียนและหนังสือที่ยืม
- ประทับตราวันกำหนดส่ง ยืมได้ ๓ วัน
- เจ้าหน้าที่ส่งบัตรนักเรียน และหนังสือที่ขอยืม คืนให้นักเรียน
 - หากครบกำหนดแล้วยังอ่านไม่จบ หรือใช้ไม่เสร็จ ให้นำหนังสือมาขอยืมต่อ ขอยืมต่อได้อีก ๒ ครั้ง ๆ ละ ๗ วัน
 - บัตรนักเรียนใช้ได้เฉพาะเจ้าของบัตรเท่านั้น

แนวปฏิบัติในการเข้าแถวเคารพธงชาติ

๑. นักเรียนต้องมาถึงโรงเรียนเข้าแถวเคารพธงชาติตอนเช้า ก่อนเวลา ๐๗.๕๕ น.
๒. นักเรียนต้องรีบทำภารกิจส่วนตัวให้เสร็จ ก่อนเพลงมาร์ชโรงเรียนจะจบ
๓. หากนักเรียนมาถึงโรงเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมหน้าเสาธง ให้นักเรียนยืนรอที่ประตูโรงเรียน ครูเวรหน้าประตูบันทึกชื่อนักเรียน และให้นักเรียนทำกิจกรรม
๔. หากนักเรียนมาหลังกิจกรรมหน้าเสาธงเสร็จ ถือว่ามาสาย ต้องปฏิบัติ ดังนี้
 - ต้องทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
 - ตัดคะแนนความประพฤติ
 - แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

ข้อตกลงเกี่ยวกับการชดเชยค่าเสียหายจากการทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน

หากนักเรียนทำลายทรัพย์สินของโรงเรียนต้องได้รับโทษ คือ

๑. ฝ่ายกิจการนักเรียนเรียกนักเรียนมาตักเตือนและตัดคะแนนความประพฤติตามกฎระเบียบ
๒. แจ้งผู้ปกครองทราบ
๓. ฝ่ายกิจการนักเรียนแจ้งฝ่ายอาคารสถานที่
๔. ฝ่ายอาคารสถานที่ประเมินราคาทรัพย์สินที่เสียหายพร้อมค่าบริการ (๒ เท่า)
๕. หากมีครั้งต่อไปอีกนักเรียนจะต้องย้ายที่เรียนตามข้อตกลงของโรงเรียน
๖. ผู้ปกครองลงลายมือไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งต่อผู้อำนวยการโรงเรียน

หมวดที่ ๓

ความชอบและการลงโทษนักเรียนของโรงเรียนพานพิเศษพิทยา

ข้อ ๑๒ โรงเรียนพานพิเศษพิทยาพึงสนับสนุน ส่งเสริม และตอบแทนนักเรียนที่มีคุณลักษณะ ดังนี้

- (๑) ประพฤติตนอยู่ในระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด สม่าเสมอ
- (๒) มีความเป็นเลิศทางด้านการศึกษา กีฬา ดนตรี นาฏศิลป์ ศิลปะ จนนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน
- (๓) มีความเป็นผู้นำและทำคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม

ข้อ ๑๓ การให้รางวัลตามข้อ (๑) , (๒) หรือ (๓) อาจจะกระทำได้โดย

- (๑) ประกาศยกย่องชมเชย
- (๒) มอบเกียรติบัตรและมอบเข็มเกียรติยศ
- (๓) มอบโล่เกียรติยศ
- (๔) มอบทุนการศึกษา

ข้อ ๑๔ การให้รางวัลตามข้อ ๑๐(๓) ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่โรงเรียนแต่งตั้งเป็นปี ๆ ไป

ข้อ ๑๕ ความผิดของนักเรียน จำแนกออกเป็น ๓ สถาน คือ

(๑) ความผิดระดับที่ ๑ คือ ความผิดที่ก่อความเสียหายเฉพาะตัว ได้แก่ เกียจคร้านไม่รักษาความสะอาด แต่งกายไม่ถูกระเบียบ ใช้วาจาไม่สุภาพ เข้าเรียนสายขาดเรียน บิดพลิ้วหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของครู ที่สั่งแล้วโดยชอบ

(๒) ความผิดระดับที่ ๒ คือ ความผิดที่ก่อความเสียหาย ถึงการจัดการศึกษาและการปกครองของโรงเรียนเสียหายต่อบุคคลอื่น ผิดประเพณีและมารยาทอันดีงามของสุภาพชนได้แก่ หนีเรียนหนีออกนอก

บริเวณโรงเรียน ชัดคำสั่งของโรงเรียน แสดงกริยามารยาท กระด้างกระเดื่องต่อครู ทะเลาะวิวาท ชูกรรโชก รังแก ช่มเหลงบุคคลอื่น พุดตบหลอกหลวงบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหาย ทุจริตในการสอบ แสดงความหยาบ คายลามกอนาจารใด ๆ จงใจทำลายทรัพย์สินของบุคคลอื่นหรือสถานศึกษา

(๓) ความผิดระดับที่ ๓ คือความผิดที่ก่อความเสียหายร้ายแรงต่อบุคคลอื่น การจัดการศึกษาการปกครองของโรงเรียน ผิดกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชน ได้แก่ ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจบุคคลอื่น โดยใช้หรือข่มขู่ว่าจะใช้อาวุธ ก่อการทะเลาะวิวาทภายนอกโรงเรียนก่อความสงบสุขภายในโรงเรียน ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นโดยเจตนา ทุจริต ลักขโมย เสพสุราหรือสิ่งเสพติดให้โทษทุกประเภท เล่นการพนัน เข้าไปในสถานที่ต้องห้ามสำหรับเยาวชนและนักเรียนชั้นสูง ชักนำบุคคลภายนอกมาก่อความเดือดร้อนวุ่นวายภายในโรงเรียนหรือประพฤติดนเป็นที่ย่อมเสียชื่อเสียงของโรงเรียน

ข้อ ๑๖ การลงโทษพิจารณาถึงคะแนนความประพฤติที่ถูกตัดแล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ถูกตัด ๕ - ๑๕ คะแนน จะถูกตัดเงินเดือน
- (๒) ถูกตัด ๒๐ - ๒๕ คะแนน ให้ทำกิจกรรมทดแทนเป็นเวลา ๔ วัน
- (๓) ถูกตัด ๓๐ - ๓๕ คะแนน ให้ทำกิจกรรมทดแทนเป็นเวลา ๖ วัน
- (๔) ถูกตัด ๔๐ - ๔๕ คะแนน เชิญผู้ปกครองมาพบและทำกิจกรรมทดแทนเป็นเวลา ๘ วัน
- (๕) ถูกตัด ๕๐ - ๕๕ คะแนน เชิญผู้ปกครองมาพบและทำทัณฑ์บน
- (๖) ถูกตัด ๖๐ คะแนน เชิญผู้ปกครองมาพบและให้พักการเรียน
- (๗) ถูกตัดมากกว่า ๖๐ คะแนน เชิญผู้ปกครองมาพบและ จัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๑๗ นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติจะถูกตัดคะแนนจิตพิสัย (คุณลักษณะ) ทุกรายวิชา ดังนี้

ตั้งแต่ ๑ - ๓๐ คะแนน ถูกตัด ๑ คะแนน

ตั้งแต่ ๓๑ - ๖๐ คะแนน ถูกตัด ๒ คะแนน

ข้อ ๑๘ การพิจารณาโทษนักเรียนสำหรับความผิดระดับที่ ๓ หรือความผิดอื่นที่มีความร้ายแรงเทียบเท่า ได้รับความผิดระดับที่ ๓ ให้คณะกรรมการฝ่ายบริหารกิจการนักเรียนในระดับนั้นพิจารณา โดยมีรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารกิจการนักเรียนเป็นองค์ประธานพิจารณา

ข้อ ๑๙ การเพิ่มคะแนนความประพฤติ นักเรียนที่กระทำความดีจนเป็นที่ประจักษ์คณะกรรมการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนนั้น พิจารณาเพิ่มคะแนนความประพฤติ ดังนี้

(๑) เพิ่มคะแนน ๕ คะแนน สำหรับการทำความดี ต่อไปนี้

- เก็บสิ่งของที่มีมูลค่าไม่เกิน ๕๐ บาท ได้แล้วนำแจ้งครู
- ร่วม กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นโดยสละเวลาเป็นพิเศษ
- รักษาความสะอาดหรือทรัพย์สินของทางราชการนอกเหนือจากคำสั่งเวรประจำวัน
- ชี้ช่องทางผู้กระทำผิดระดับที่ ๑
- ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มทำความดีที่สมาชิกไม่เกิน ๕๐ คน
- กระทำความดีอื่นที่เทียบกับความดีข้างต้น

(๒) เพิ่มคะแนนไม่เกิน ๑๐ คะแนน สำหรับการทำความดี ต่อไปนี้

- เก็บสิ่งของที่มีมูลค่าเกินกว่า ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ได้แล้วนำแจ้งครู - อาจารย์
- ชี้ช่องทางผู้กระทำระดับที่ ๒
- ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มทำความดีที่มีสมาชิกเกินกว่า ๕๐ คนแต่ไม่เกิน ๑๐๐ คน
- กระทำความดีอื่นที่เทียบได้กับความดีข้างต้น

(๓) เพิ่มคะแนนครั้งละ ๑๐ คะแนนขึ้นไป สำหรับการกระทำความดี ต่อไปนี้

- เก็บสิ่งของที่มีมูลค่าเกินกว่า ๑๐๐ บาท ได้แล้วนำแจ้งครู
- ชี้ช่องทางผู้กระทำความผิดที่ ๓
- ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มกระทำความดีที่มีสมาชิกเกินกว่า ๑๐๐ คนขึ้นไป
- ช่วยชีวิตผู้อื่นที่ตกอยู่ในภาวะอันตรายให้พ้นภัย
- ร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเป็นประจำตลอดภาคเรียน
- สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนด้านใดด้านหนึ่งให้เป็นที่ประจักษ์
- กระทำความดีอื่นที่เทียบได้กับความดีข้างต้น

ข้อ ๒๐ การออกใบรับรองความประพฤติให้กับนักเรียนเมื่อจบหรือย้ายสถานศึกษาให้โรงเรียนออกเอกสารดังกล่าวให้กับนักเรียนที่มีคะแนนความประพฤติไม่ต่ำกว่า ๙๕ คะแนน

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยการแสดงความเคารพ

ข้อ ๑ การทำความเคารพในห้องเรียน

๑.๑ เมื่อผู้ควรเคารพเข้ามาในห้องเรียน ให้หัวหน้าห้องบอกทำความเคารพ ใช้คำว่า “นักเรียน” ให้นักเรียนทุกคนหยุดทำงานที่กำลังทำอยู่ทันที นั่งตัวตรงแล้วหัวหน้าบอกทำความเคารพด้วยคำว่า “นักเรียนเคารพ” ให้นักเรียนยืนตัวตรงพร้อมยกมือไหว้ นักเรียนชายกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ” นักเรียนหญิง กล่าวคำว่า “สวัสดีค่ะ” เมื่อได้รับคำสั่งจากผู้ได้รับความเคารพว่าให้นั่งลงแล้วจึงนั่งลง (ให้นักเรียนชายพูดก่อนแล้วตามด้วยนักเรียนหญิง)

๑.๒ นักเรียนจะพูดกับใครโดยตรง เมื่อไปพบ หรือจะกลับมาที่โต๊ะ ให้ไหว้ครูก่อน

๑.๓ เมื่อครูออกนอกห้องเรียน ให้หัวหน้าบอกด้วยคำว่า “นักเรียนเคารพ” ให้นักเรียนยืนตรง แล้วไหว้ นักเรียนชายกล่าวคำว่า “ขอบคุณครับ” นักเรียนหญิงกล่าวคำว่า “ขอบคุณค่ะ” (ให้นักเรียนชายพูดก่อนแล้วตามด้วยนักเรียนหญิง)

๑.๔ การเคารพผู้ที่ควรเคารพในทางศาสนา ให้ทำความเคารพตามประเพณีนิยม

ข้อ ๒ การทำความเคารพนอกห้องเรียน

๒.๑ เมื่ออยู่ในแถวให้หัวหน้าบอกด้วยคำว่า “แถวตรง” ให้นักเรียนยืนตัวตรงพร้อมยกมือไหว้ นักเรียนชายกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ” นักเรียนหญิงกล่าวคำว่า “สวัสดีค่ะ” (ชายพูดก่อนแล้วตามด้วยนักเรียนหญิง)

๒.๒ การเคารพผู้ที่เคารพในทางศาสนา ให้ทำความเคารพตามประเพณีนิยม

ข้อ ๓ การทำความเคารพในโอกาสอื่น ๆ

๓.๑ เมื่อนักเรียนอยู่กับที่ ผู้ที่ควรเดินผ่านให้นักเรียนยืนตรงแล้วไหว้

๓.๒ เมื่อเดินสวนกับผู้ควรเคารพให้หยุด หันหน้าไปทางผู้ที่ควรเคารพยืนตรงแล้วยกมือไหว้

๓.๓ เมื่อผู้ควรเคารพอยู่กับที่ นักเรียนเดินผ่าน ให้หยุดยืนตรงแล้วไหว้ แล้วจึงเดินผ่านไปโดยก้มตัวเล็กน้อย

๓.๔ เมื่ออยู่นอกบริเวณโรงเรียน เมื่อนักเรียนเดินผ่านหรือพบครูไม่ว่าในหรือนอกเครื่องแบบนักเรียนให้กล่าวคำว่า “สวัสดีครับ/ค่ะ” แล้วทักทายอย่างสมควรแก่เหตุการณ์

๓.๕ เมื่อนักเรียนอยู่ในเครื่องแบบอื่น เช่น ลูกเสือ เนตรนารี รักษาดินแดน ฯลฯ ให้ทำความเคารพตามลักษณะเครื่องแบบนั้น

๓.๖ เมื่อมาถึงโรงเรียน ก่อนเข้าประตูโรงเรียนให้ทำความเคารพครู-อาจารย์เวรโดยการยืนตรงแล้วไหว้

๓.๗ เมื่อขับขียานพาหนะ ให้ชะลอความเร็วแล้วก้มเล็กน้อย

๓.๘ เมื่อนักเรียนเดินผ่านสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น ศาลพระภูมิ พระพุทธรูปให้ยกมือไหว้แล้วเดินผ่านไป

๓.๙ เมื่อได้ยินการบรรเลง สรรเสริญพระบารมี เพลงชาติไทย เพลงมหาฤกษ์ ให้นักเรียนหยุดทำความเคารพด้วยการยืนตรง เมื่อเพลงบรรเลงดังกล่าวจบจึงค่อยเดินต่อไป

ข้อ ๔ โอกาสที่ไม่ต้องทำความเคารพ

- ขณะอยู่ในแถวหรือเดินแถว
- ขณะถือของหนัก
- ขณะที่เร่งด่วน
- ขณะรับประทานอาหาร
- ขณะที่ขับขียานพาหนะและอยู่ในที่คับขัน
- เมื่อได้รับอนุญาตเป็นกรณีไป

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยการเข้าแถวเคารพธงชาติและการเดินแถว

ข้อ ๑ เมื่อนักเรียนได้ยินเสียงสัญญาณเวลาอัตโนมัติ ครั้งที่ ๑ เวลา ๐๗.๕๕ น. รีบไปเข้าแถวที่หน้าเสาธงชาติ หรือสถานที่โรงเรียนกำหนด เสียงสัญญาณเวลาอัตโนมัติ ครั้งที่ ๒ เวลา ๐๘.๐๐ น. นักเรียนทุกคนต้องเข้าแถวให้เรียบร้อยพร้อมที่จะประกอบกิจกรรมหน้าเสาธงและตั้งใจฟังคำอบรมจากครู

ข้อ ๒ ขณะที่ครูเวรเข้าทำหน้าที่ให้การอบรม ให้ประธานนักเรียนกล่าวคำว่า “แถวตรง” นักเรียนทุกคนกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ/ค่ะ” (ให้นักเรียนชายพูดก่อนแล้วตามด้วยนักเรียนหญิง)

ข้อ ๓ เมื่อนักเรียนได้ยินเสียงสัญญาณเวลาอัตโนมัติครั้งสุดท้าย เวลา ๑๕.๔๕ น. ให้มาเข้าแถวหน้าเสาธงพบครูที่ปรึกษา สำนวณรายชื่อรับการอบรมส่งสอนจากครูเวรประจำวัน ฝ่ายบริหารส่วนผู้มียานพาหนะให้แจ้งขีดขอบด้านซ้ายมือของถนน และเดินทางกลับเป็นแถวให้เรียบร้อย

หมวดที่ ๖

ว่าด้วยการใช้ยานพาหนะในโรงเรียน

ข้อ ๑ ให้นักเรียนใช้รถใช้ถนนในบริเวณโรงเรียนโดยปฏิบัติตามกฎจราจร

ข้อ ๒ นักเรียนที่ขับขียานพาหนะ เมื่อมาถึงโรงเรียนต้องลงจากรถ ทำความเคารพครูและไหว้พระแล้วขับชี้รถชิดขอบถนน นำไปเก็บไว้ในโรงจอดรถอย่างเป็นระเบียบ

ข้อ ๓ ไม่อนุญาตให้นักเรียนขับขียานพาหนะในเวลาเรียน

ข้อ ๔ เมื่อโรงเรียนเลิก ให้ขับขียานพาหนะชิดขอบถนนออกด้านหน้าอาคาร ๓ เช่นเดียวกันกับตอนเข้าจนถึงประตูโรงเรียนได้

ข้อ ๕ วันใดที่ฝนตก ไม่สะดวกต่อการจูงยานพาหนะ ให้ขับชี้เข้ามาภายในบริเวณโรงจอดรถได้

- ข้อ ๖ ผู้ปกครองที่มารับ-ส่ง หรือรถยนต์โดยสาร ให้รับ - ส่งหน้าประตูโรงเรียนด้านป้อมยาม
- ข้อ ๗ ยานพาหนะทุกคันที่นำมาจอดไว้ในที่ให้จอดต้องลงทะเบียนไว้กับงานรักษาความปลอดภัย
- ข้อ ๘ นักเรียนนำรถจักรยานยนต์มาโรงเรียนต้องสวมหมวกนิรภัย เพื่อความปลอดภัยทุกครั้งก่อนเข้าโรงเรียนและออกนอกบริเวณโรงเรียน

หมวดที่ ๗ ว่าด้วยการเข้าออกบริเวณโรงเรียน

- ข้อ ๑ ให้เข้า-ออกที่ประตูโรงเรียนเท่านั้น
- ข้อ ๒ เมื่อนักเรียนมาถึงโรงเรียนหากมีความประสงค์จะออกนอกบริเวณโรงเรียนให้มาขอฟอร์มจากฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน เพื่อนำไปดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป
- ข้อ ๓ เมื่อนักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียนแล้ว ให้ถือใบอนุญาตติดตัวไปด้วย เพื่อครูเห็นข้างนอกจะได้ตรวจสอบว่า ได้ขออนุญาตออกนอกโรงเรียนจริงหรือไม่
- ข้อ ๔ เมื่อนักเรียนกลับเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียนแล้ว ให้นักเรียนนำใบอนุญาตส่งคืนกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน

หมวดที่ ๘ ว่าด้วยการมาสาย การลา

- ข้อ ๑ นักเรียนที่มาถึงโรงเรียนหลังเคารพธงชาติแล้ว ก็ถือว่านักเรียนผู้นั้นมาสาย เมื่อครู-อาจารย์สอบถามให้ชี้แจงเหตุผลให้ทราบ โดยนักเรียนเข้าแถวแยกต่างหาก
- ข้อ ๒ วันใดที่นักเรียนมีความจำเป็น ไม่สามารถมาโรงเรียนได้ ให้ส่งใบลาตามระเบียบว่าด้วยการลา

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

(นายกานตเชษฐ ธาคำ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนพานพิเศษพิทยา

ตัวอย่างการปักชื่อและเครื่องหมายที่
เสื้อของนักเรียนระดับต่าง ๆ

สำหรับนักเรียน ม.ต้น

พ.พ.ย
๐๑๔๕๗๐

รักชาติ ขยันเรียน
๑/๑

(ปักด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงิน)

สำหรับนักเรียน ม.ปลาย

พ.พ.ย
๐๑๔๕๗๐

สมหญิง ขยันจริง
๔/๑

(ปักด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงิน)

คณะผู้จัดทำ**คณะกรรมการดำเนินงาน**

1. นายกานตเชษฐ ฤคำ	ประธานกรรมการ
2. นายประกิจ คำก่อแก้ว	รองประธานกรรมการ
3. ว่าที่ ร.ต.นิกร ใจสม	กรรมการ
4. นายเจริญ แสงจันทร์	กรรมการ
5. นางสาวแพรไหม จุมปูป้อ	กรรมการ
6. นางกานต์สินี สาคำ	กรรมการ
7. นางยุดาพรรณ ธาดาเสถียร	กรรมการ
8. นายแสวง ผกาผล	กรรมการ
9. นางสินีนานู คำก่อแก้ว	กรรมการและเลขานุการ
10. นางสาววิลาสินี หงษ์คำ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

รกเขยย อดตโนสรุ ลวณไลนตยถ
จงรูกษาควมดุดจเกลอรูกษาควมเคม

โรงเรียนพานทีเศษพิทยา

เลขที่๒๕๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลสันตสุข อำเภอพาน จังหวัดเชียงรย ๕๗๑๒๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๗๒๑-๕๑๓

โทรสาร ๐๕๓-๗๒๑-๗๕๘